Ende 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36565
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

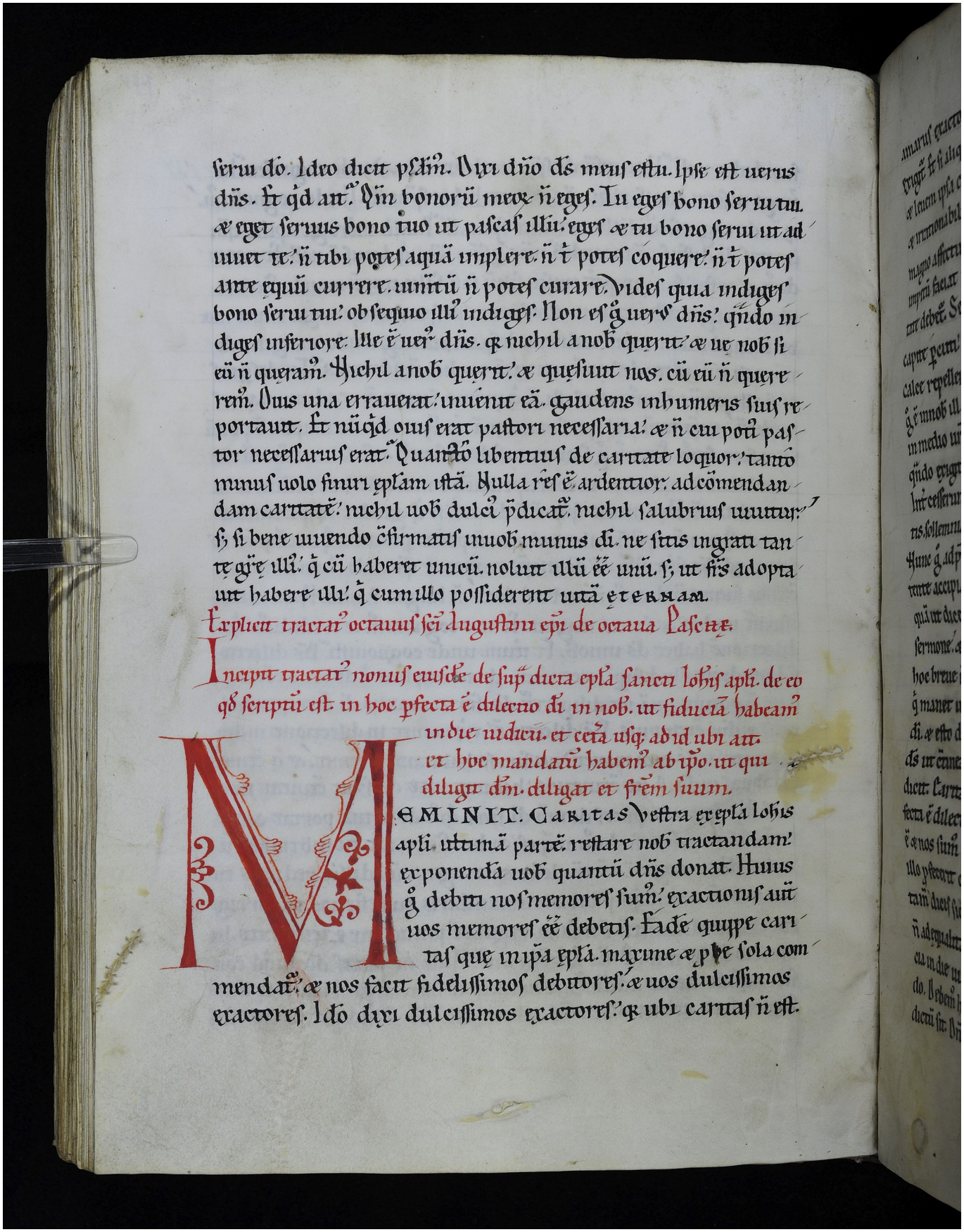

seruu dō. Ideo dicit ps̄alm̄. Dixi dn̄o ds̄ meus es tu. Ipse est uerus
dn̄s. Et q̄d ait. Qm̄ bonorū meorū nō egēs. Tu egēs bono seruo tuo
æ eget seruus bono tuo ut pascas illū. egēs æ tu bono seruo ut ad
uuet te. nō tibi potes aquā implere. nō t potes cōquere. nō t potes
ante equū currere. unctū nō potes curare. Vides quia indiges
bono seruo tuo. obsequio illī indiges. Non es g̃ uerus dn̄s. q̄ndo in
diges inferiore. Ille ē uer dn̄s. q nichil a nob̄ quesit. æ ne nob̄ si
eū nō querā. Nichil a nob̄ quesit. æ quesiuit nos. cū eū nō quere
rem̄. Ouis una errauerat. uenit eā. gaudens in humeris suis re
portauit. Et nūq̄d ouis erat pastori necessaria. æ nō cui potī pas
tor necessarius erat. Quanto libentius de caritate loquor. tanto
minus uolo finiri epl̄am istā. Nulla rēs ē ardentior. ad cōmendan
dam caritatē. nichil uob̄ dulci p̄dicat. nichil salubrius uidetur.
sī si bene uuuendo cōfirmatus uuob̄ munus di. ne sitis ingrati tan
te gr̄e illī. q̄ cū haberet unicū. noluit illū ēē unū. sī ut fīs adopta
tus habere illī. q̄ cum illo possideretis uitā ętęrnam.

Explicit tract̄ octauus sci augustini epi de octaua Paschę.

Incipit tract̄ nonus eiusdē de sup̄ dicta epl̄a sancti Iohis apli. de eo
qđ scriptū est. in hoc pfecta ē dilectio dī in nob̄. ut fiduciā habeam
in die iudicii. et ceta usq; ad id ubi ait.
et hoc mandatū habem̄ ab ipō. ut qui
diligit dn̄m. diligat et frēm suum.

MEMINIT. Caritas vestra ex epl̄a Iohis
apli. ultimā partē. restare nob̄ tractandam.
exponendā uob̄ quantū dn̄s donat. Huius
g̃ debiti nos memores sum̄. exactionis aut
uos memores ēē debetis. Eadē quippe cari
tas quę in pā epl̄a. maxime æ pbe sola com
mendat. æ nos facit fidelissimos debitores. æ uos dulcissimos
exactores. Ideo dixi dulcissimos exactores. q ubi caritas nō est.